

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเชิงพรรณนาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากผู้พยายามฆ่าตัวตาย ที่เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลแพร์ ตั้งแต่เดือนมกราคม – ธันวาคม 2544 จำนวน 49 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้พยายามฆ่าตัวตาย เป็นข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ บทบาทในครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรายได้ของครอบครัว ส่วนที่ 2 เป็นแบบประเมิน การทำหน้าที่ของครอบครัวจุฬาลงกรณ์ (Chulalongkorn Family Inventory: CFI) ของอุมาพร ตรังคสมบัติ (2540) ที่ปรับปรุงมาจากแบบวัดการทำหน้าที่ของครอบครัวของแมคมาสเตอร์ (McMaster Model of Family Functioning: MMFF) มีข้อคำถาม 36 ข้อ ความเชื่อมั่นของเครื่องมือทดสอบโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบาค (Cronbach Alpha's Coefficient) ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 ราย และ 49 ราย ได้เท่ากับ 0.84 และ 0.85 ตามลำดับ คำเนิการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัย ข้อมูลที่ได้วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS /PC⁺ ข้อมูลส่วนบุคคล และการทำหน้าที่ของครอบครัว หากความถี่และร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างจำนวนร้อยละ 48.9 มีการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($X=92.24$, $SD.=11.37$) การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวในระดับเล็กน้อย ได้แก่ การแก้ปัญหา ร้อยละ 51.0 การสื่อสาร ร้อยละ 28.6 และการตอบสนองทางอารมณ์ ร้อยละ 51.0 การรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านบทบาท ร้อยละ 67.3 ด้านการควบคุมพฤติกรรม ร้อยละ 57.1 ด้านการปฏิบัติหน้าที่ทั่วไป ร้อยละ 69.4 และการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวในระดับไม่ค่อยดี ได้แก่ ด้านความผูกพันทางอารมณ์ ร้อยละ 36.7

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ด้านการป้องกันการฆ่าตัวตาย พยาบาลต้องตระหนักถึงความสำคัญของการทำหน้าที่ตามบทบาทของสมาชิกในครอบครัว เพื่อป้องกันการฆ่าตัวตาย ดังนั้น ในการปฏิบัติงานด้านชุมชน พยาบาลต้องมุ่งเน้นการบริการเชิงรุกมีการพัฒนารูปแบบการให้บริการที่เหมาะสม ให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและป้องกันปัญหาการฆ่าตัวตาย
2. ด้านการรักษาพยาบาล มุ่งเน้นให้การรักษาย่างต่อเนื่อง โดยการดูแล ช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษา และ ให้ครอบครัวและชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ที่พยายามฆ่าตัวตาย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวของผู้พยายามฆ่าตัวตาย ให้ครอบคลุมทั้งจังหวัด เพื่อให้ผลการวิจัยสามารถอ้างอิงได้
2. ควรมีการศึกษาการรับรู้การทำหน้าที่ของครอบครัวของสมาชิกคนอื่นๆ ในครอบครัว เพื่อจะได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการทำหน้าที่ของครอบครัวได้ ครอบคลุมมากขึ้น และมีแนวทางในการส่งเสริมบทบาทของสมาชิกที่ไม่ป่วย ให้การดูแลช่วยเหลือ สนับสนุน ให้กำลังใจ ผู้ป่วยมากขึ้น
3. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดรูปแบบกิจกรรม หรือการจัดโปรแกรมต่างๆ ในการส่งเสริมป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสภาพจิตใจแก่ผู้พยายามฆ่าตัวตายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อป้องกันการกลับไปพยายามฆ่าตัวตายซ้ำอีก